

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **AUTODROM MOST a.s.**, sídlem Tvrzova 5, Most, zastoupena Mgr. Petrem Zachem, advokátem se sídlem Karlovo nám. 325/7, Praha, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 10. 2020, č. j. 75 A 7/2019 – 78, o návrhu Statutárního města Most na přiznání práv osoby zúčastněné na řízení,

t a k t o :

Statutární město Most, se sídlem Radniční 1, Most, **n e n í** osobou zúčastněnou na řízení ve věci.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 16. 11. 2020 doručena kasační stížnost žalovaného (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“) specifikovanému v záhlaví, kterým byla pro nezákonnost zrušena jeho rozhodnutí ze dne 5. 12. 2018, č. j. 2410/SCKZU/2018-3 a č. j. 2411/SCKZU/2018-3, a jemu předcházející prvostupňová rozhodnutí Magistrátu města Mostu, a věci byly vráceny žalovanému k dalšímu řízení. Uvedenými rozhodnutími byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupků proti pořádku v územní samosprávě podle § 4 odst. 2 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, kterých se dopustila tím, že nezajistila své provozní záležitosti tak, aby svým provozem nerušila své okolí hluknými činnostmi a porušila čl. II odst. 1 písm. b) obecně závazné vyhlášky č. 2/2017 Statutárního města Mostu ze dne 7. 3. 2017 o regulaci hlukných činností.

[2] Přípisem ze dne 25. 11. 2020 oznámilo Statutární město Most Nejvyššímu správnímu soudu, že sice není účastníkem řízení, avšak hodlá v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení dle § 34 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Důvodem je skutečnost, že kasační stížností napadené rozhodnutí se dotýká jím vydané vyhlášky a výsledek řízení o kasační stížnosti stěžovatele se týká potřeb občanů žijících na území územního celku, o jejichž potřeby podle § 2 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích Statutární město Most pečuje.

[3] Podle § 34 odst. 1 s. ř. s. *osobami zúčastněnými na řízení jsou osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a ty, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky a výslovně oznámily, že budou v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat.*

[4] Podle § 105 odst. 1 s. ř. s. platí, že *účastníky řízení o kasační stížnosti jsou stěžovatel a všichni, kdo byli účastníky původního řízení.* Toto ustanovení je třeba vykládat extenzivně v tom smyslu, že pojem „účastníci řízení“ zahrnuje v tomto případě taktéž osoby zúčastněné na řízení, protože není myslitelné, aby osobám zúčastněným na řízení před krajským soudem bylo následně v řízení o kasační stížnosti toto postavení upřeno. Na druhou stranu z toho však plyne, že není přípustné a ani logické v řízení o kasační stížnosti, jakožto mimořádném opravném prostředku proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, rozšiřovat okruh účastníků řízení, potažmo osob zúčastněných na řízení před krajským soudem. Osoba zúčastněná na řízení by proto mohla do řízení vstoupit až ve fázi kasační pouze v případě, pokud by sama podávala kasační stížnost z důvodu, že o ní krajský soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení (§ 34 odst. 2 s. ř. s.) nebo z důvodu, že byla krajským soudem jakožto potenciální osoba zúčastněná na řízení opomenuta, a tedy nebyla o probíhajícím řízení vůbec vyrozuměna. To však není projednávaný případ.

[5] Podle § 34 odst. 1 s. ř. s. navíc platí, že určitému subjektu je možno přiznat postavení osoby zúčastněné na řízení jen tehdy, pokud splňuje materiální podmínku, tj. podmínku přímého dotčení na právech a povinnostech v důsledku vydání napadeného rozhodnutí. V projednávané věci však žalobou napadenými správními rozhodnutími byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupků proti pořádku v územní samosprávě. Svou povahou se tak jedná o řízení, které se týká právě a jen práv a povinností žalobkyně. Do práv či povinností Statutárního města Most toto rozhodnutí nijak přímo nezasahuje. Proto je z povahy věci vyloučeno, aby Statutární město Most mohlo být v rámci soudního přezkumu tohoto rozhodnutí vůbec osobou zúčastněnou na řízení.

[6] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že nejsou splněny podmínky stanovené v § 34 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., a proto Statutárnímu městu Most postavení osoby zúčastněné na řízení nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 22. ledna 2021

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu